

Afscheid van het woud

O weidse dalen, o heuvels, o prachtig groen woud,
verheven oord, waar ik in vreugde en verdriet verbleef!
En daarbuiten, immer misleidend, raast de drukke wereld voort,
Sla nog een laatste maal jouw armen om me heen, dierbaar groen oord.

In het woud staat een stil en ernstig woord geschreven
hoe het leven echt dient te zijn en de mens een vaste rots biedt.
Ik heb deze eenvoudige en al te ware woorden getrouw gelezen
en in mijn hele wezen werd het me onuitsprekelijk duidelijk.

(RW)